

Höstmålning

När daggen faller tung
på skogens spröda blad
i sena eftermiddagssolens bleka sken,
och nattens tusen stjärnor
sprider ljus som en kaskad
i höstens torra luft så klar och ren ...

då byter skogen sin kemi
från klorofyll till karotenoid
och sprakar som om hela världen stod i brand.
Nu när sommarens alla plikter
förbytts till höstens frid,
vi vandrar ner mot havet hand i hand.

.. där stormen efter lugnet farligt lurar
över vattnets ystra glitter likt en gäckande gepard.
Snart piskar vinden på med hätska skurar
med regnets bitska droppar i en isande bombard.

När sommaren nu sjungit
på sin allra sista vers
jag kurar med min bok i brasans varma sken.
Ute strilar regnet
i halländsk stil på tvärs
när stormen brakar fram och frestar ekens gren.

Dess krona är nu naken,
kal och ren
och pinas av vinden som sveper runt dess bark.
Min lilla igelkott har somnat
under gärdsgårns sten
för att vakna nästa vår så pigg och stark.

Löven dansar kring som höstens änglar
runt skogens kantareller, men de glimmar ju som guld!
och bland naket avklädda blomsterstänglar
som vajar i sista strålen av höstsolen så huld.

(Text och musik: B. Olander, 1998)